

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Διεθνής Ημέρα Ευαισθητοποίησης για τη Λευκοπάθεια

Παγκόσμια Ημέρα Σόφτμπολ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1381 Ο Γουότ Τάιλερ ηγείται της Εξέγερσης των Χωρικών στην Αγγλία, απαιτώντας λιγότερους φόρους από τον βασιλιά Ριχάρδο Β'. Πρόκειται για την πρώτη λαϊκή εξέγερση που έχει καταγραφεί στην αγγλική ιστορία.

1821 Οι Έλληνες επαναστάτες νικούν τους Τούρκους στη Μάχη του Λάλα.

1863 Γαλλία, Αγγλία, Ρωσία και Δανία υπογράφουν συνθήκη, με την οποία ο δανός πρίγκιπας Χριστιανός αναγορεύεται Βασιλιάς της Ελλάδας. Στο άρθρο 4 της συνθήκης προβλέπεται η ενσωμάτωση των Ιονίων Νήσων στην Ελλάδα, εφόσον το αποφασίσει η Επτανησιακή Βουλή.

1934 Ο Αδόλφος Χίτλερ και ο Μπενίτο Μουσολίνι συναντώνται στη Βενετία. Μία μέρα μετά, ο ιταλός δικτάτορας θα αποκαλέσει τον σύμμαχό του «μικρή ανόητη μαϊμού».

1966 Την επίσηυση της εκβιομηχάνισης της Ελλάδας, ώστε να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό της ΕΟΚ, συνιστά ο τότε υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας, Βαλερί Ζισκάρ ντ' Εστέν, ο οποίος φθάνει στην Αθήνα προσκαλεσμένος του Βιομηχανικού και Εμπορικού Επιμελητηρίου. Δεν θεωρεί, πάντως, την Ελλάδα έτοιμη για πλήρη ένταξη στην ΕΟΚ.

1996 Δημοσίευμα τουρκικής εφημερίδας αναφέρει ότι η Άγκυρα αμφισβητεί την ελληνικότητα των νησίδων Φαρμακονήσι, Αγαθονήσι και Καλόλιμνο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1831 Τζέιμς Κλαρκ Μάξγουελ, βρετανός φυσικός, που το 1873 διατύπωσε τους βασικούς νόμους της ηλεκτρομαγνητικής. (Θαν. 5/11/1879)

1928 Τζον Νας, αμερικανός μαθηματικός, βραβευμένος με Νόμπελ Οικονομικών το 1994 για τη συμβολή του στη θεωρία των παιγνίων. (Θαν. 23/5/2015)

1942 Γιάννης Μπουτάρης, Έλληνας επιχειρηματίας και πολιτικός.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1979 Ντεμέτριος Στράτος, ελληνοϊταλός μουσικός του ατ-ροκ. (Γεν. 22/4/1945)

1986 Μπένι Γκούντμαν, αμερικανός κλαρινετίστας, ο «βασιλιάς του σουίνγκ». (Γεν. 30/5/1909)

2012 Ροζέ Γκαροντί, γάλλος φιλόσοφος. Ξεκίνησε ως χριστιανός και μαρξιστής και κατέληξε μουσουλμάνος και αρνητής του Ολοκαυτώματος. (Γεν. 17/7/1913)

Η Μάχη του Λάλα

Μία από τις πρώτες νικηφόρες μάχες των επαναστατημένων Ελλήνων στην Πελοπόννησο.

Το Λάλα είναι χωριό της ορεινής Ηλείας στο όρος Φολόη («Λαλαίος» ο κάτοικος του και «Λαλιώτης» ο καταγόμενος από αυτό). Στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας το κατοικούσαν εξισλαμισμένοι Αλβανοί, οι οποίοι είχαν γίνει ο φόβος και ο τρόμος ολόκληρης της Πελοποννήσου με τη μεγάλη οικονομική και στρατιωτική δύναμη που διέθεταν. Κατά γενική ομολογία ήταν τα «καλύτερα ντουφέκια του Μωριά».

Στην αρχή της Επανάστασης του '21, οι Λαλαίοι θεωρήθηκαν απειλή για την πορεία του Αγώνα. Γι' αυτό το λόγο, οι οπλαρχηγοί της Γορτυνίας ίδρυσαν στην ευρύτερη περιοχή στρατόπεδο για να αποτρέψουν τη φυγή τους προς την Τριπολιτσά, την πρωτεύουσα της Πελοποννήσου, η οποία αποτελούσε τον κύριο στόχο των επαναστατών.

Στο στρατόπεδο των Ελλήνων επικρατούσαν δύο απόψεις όσον αφορά την αντιμετώπιση των Λαλαίων. Οι Επανησίιοι, οι οποίοι αποτελούσαν την πιο οργανωμένη στρατιωτική δύναμη, ήθελαν να επιτεθούν αμέσως εναντίον τους, ενώ οι ντόπιοι προτιμούσαν να περιμένουν την κατάλληλη ευκαιρία.

Από την πλευρά τους, οι Λαλαίοι προσπάθησαν να κερδίσουν χρόνο και να διασπάρουν το ελληνικό στρατόπεδο, κυκλοφορώντας φήμες ότι ήταν έτοιμοι να παραδοθούν. Στις 2 Ιουνίου 1821 ο κεφαλλονίτης Παναγής Μεσοάρης τους μετέφερε επιστολή των Επανησίων αρχηγών Κωνσταντίνου και Ανδρέα Μεταξά, Ευαγγέλη Πανά, Παναγιώτη Στρούζα, Μιχαήλ Κουτουφά και Διονυσίου Σαμπρικού, που τους καλούσαν να καταθέσουν τα όπλα.

Οι Λαλαίοι άρχισαν να κωλυσιεργούν, υποστηρίζοντας ότι την όποια απόφαση θα έπρεπε να πάρουν οι αρχηγοί τους, οι οποίοι απουσίασαν από το χωριό. Τότε οι επαναστάτες αποφάσισαν να δράσουν και να τους επιτεθούν από τρία σημεία, με επικεφαλής τον Γεώργιο Πλαπούτα, τους αδελφούς Μεταξά και τον Γεώργιο Σισίνη.

Από κακό συντονισμό, ο Πλαπούτας επιτέθηκε μόνος του στις 9 Ιουνίου και φυσικά αναγκά-

Ο Ανδρέας Μεταξάς, επικεφαλής των Επανησίων στη Μάχη του Λάλα

στηκε να υποχωρήσει μετά την απειλή των Λαλαίων. Μέσα στη σύγχυση και τον μεγάλο κάυσιμα που επικρατούσε, ο Πλαπούτας άφησε την τελευταία του πνοή. 14 ακόμη Έλληνες έχασαν τη ζωή τους (11 Πελοποννήσιοι και 3 Επανησίιοι). Αδιευκρίνιστες ήταν οι απώλειες των Λαλαίων.

Στο στρατόπεδο των Ελλήνων επικράτησε σύγχυση και πολλοί ήταν αυτοί που ήθελαν να το εγκαταλείψουν. Ο Κολοκοτρώνης αντιλήφθηκε την κατάσταση και έστειλε τον εμπειροπόλεμο Δημήτριο Πλαπούτα, οποίος κατόρθωσε να τους εμψυχώσει. Οι Λαλαίοι αναθάρρησαν και αυτοί, όταν είδαν να καταφθάνουν ενισχύσεις από την Πάτρα στις 11 Ιουνίου. Επικεφαλής 1.000 Τουρκαλβανών ήταν ο Γιουσούφ Πασάς.

Ο Γιουσούφ ήθελε να ξεκαθαρίσει αμέσως την κατάσταση και στις 13 Ιουνίου επιτέθηκε με τους άνδρες του στη θέση Πούσι, όπου ήταν οχυρωμένοι οι Έλληνες. Βασικός του στόχος, να αποσπάσει πρώτα τα κανόνια που διέθεταν οι Επανησίιοι και στη συνέχεια να τους πεσοκόψει με την παρουσία του.

Η μάχη δόθηκε σώμα με σώμα και η ανδρεία των Ελλήνων ανάγκασε τις δυνάμεις του Γιουσούφ να υποχωρήσουν και μαζί με τους Λαλαίους την επομένη να πάρουν τον δρόμο για την Πάτρα. Οι Έλληνες πολέμησαν γενναία και έχασαν 84 άνδρες (60 Πελοποννήσιοι και 24 Επανησίιοι). Ανάμεσα στους πολλούς τραυματίες ήταν και ο κεφαλλονίτης Ανδρέας Μεταξάς, κατοπινός πρωθυπουργός της Ελλάδας. Την ίδια μέρα (14 Ιουνίου) οι επαναστάτες εισήλθαν στο έρημο χωριό και το πυρπόλησαν. Συνολικά, γύρω στα χίλια σπίτια παραδόθηκαν στις φλόγες.

Η νίκη των Ελλήνων σήμανε το τέλος της επιβολής των Λαλαίων στην περιοχή και άνοιξε τον δρόμο για την άλωση της Τριπολιτσάς. Από την Πάτρα, όπου κατέφυγαν, αγωνίσθηκαν κατά της επανάστασης ως το τέλος και μετά τη σύσταση του ελληνικού κράτους αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν και να εγκατασταθούν ως πρόσφυγες στην περιοχή του Πλαταμώνα της Μακεδονίας και αργότερα στη Βάρνα της Βουλγαρίας.